

המצוה הראשונה לנער בר מצוה - לשמוח בקבלת עול המצוות

(מדברי החתם סופר)

זהו המצוה הראשונה שמקיים הנער מיד בכניסת שנת י"ד בצאת הכוכבים, הוא שש ושמוח שזוכה לקבל עול מצות ה' אלקיו, והשמחה היא מצות עשה דאורייתא לעבדו בשמחה ובטוב לבב מרוב כל.

ואמרת, שלא נתפרש בתורה לשמוח ביום זה כמו שלא נתפרש בתורה לשמוח ביום מתן תורתנו הקדושה, אלא תלה היו"ט והשמחה ביום הביכורים וקציר חיטים.

כי לא יתכן שיצוה אותנו במ"ע שנתחייב לשמוח בקבלת עול על צווארנו, דא"כ שמחה זו גופיה עול היא על צווארנו. אלא, הקב"ה לא ציוה, ואנחנו שמחים מעצמנו שזכינו לקבל עול תורתנו עלינו, ומטרת שמחה זו נשכח שמחת ביכורי קציר חיטים שהיא שמחת עולם וזה וכל חפצים לא ישוו לנו.

וכן ביום בר מצוה.

חתם סופר על התורה ס"פ ויחי (ד"ה וידא יוסף)